

Situation. Dersom jeg, som man fra visse Sider havde ønsket, allerede i Fjor havde fremsat et fuldstændigt Sæt af Skattelove, havde jeg været nødt til at kræve et betydeligt større Skattebeløb end nu, lige saa vel som jeg da havde maattet optage et betydeligt større Laan end nu. Jeg tror saaledes, at det har været gavnligt, at jeg har ventet den Tid, der burde ventes for at faa Tingene i et nogenlunde sikkert Leje og faa en virkelig Oversigt over Forholdene.

Men samtidig har jeg naturligvis ikke villet klynge mig til Tallene fra Efteraaret. Jeg har været villig til, saa længe Skattelovforhandlingerne stod paa, at tage Hensyn ogsaa til de supplerende Erfaringer, som i Mellemtiden ere indhøstede, efterhaanden som det viste sig, hvorledes Statens Indtægter gik ind. Jeg kunde ikke forelægge Skattelovforslagene anderledes, end jeg gjorde det i Efteraaret, men nu er Skattelovbehandlingen trukken saa længe ud, at det ved at fremskynde Opførelsen over Statsindtægterne for det nu udløbne Finansaar er lykkedes paa næsten alle Omraader at faa de fuldstændige Tal paa Indtægtssiden, og disse have været af en meget glædelig Beskaffenhed. Særlig gælder det for de sidste Maaneder, at Statsindtægterne ere gaaede overordentlig tilfredsstillende ind, der kan for de fleste Posters Vedkommende konstateres en Stigning og, hvad der er det glædeligste, en Stigning, som der er Udsigt til vil holde sig. Jeg har altid erklæret mig villig til at tage Hensyn til denne Stigning og altsaa lægge Planerne for saa vidt ud fra de samme Principper som i Efteraaret, idet jeg dog ikke har villet undlade at gøre opmærksom paa, at hel Konformitet med Efteraaret bliver der for saa vidt ikke, som vi i Efteraaret skønnede over det nærmest foregaaende Aars Erfaringer baade paa Indtægts- og Udgiftssiden, medens man nu har været tilbøjelig til kun, om jeg saa maa sige, at drage sig til gode Stigningen paa Indtægtssiden og ikke vil have taget noget Hensyn til de Erfaringer, der vise, at ogsaa Udgiften maa forøges. Men da der nok er en Mulighed eller en ikke ringe Sandsynlighed for, at den nuværende Opgangsperiode vil vare i alt Fald nogen Tid endnu, kan man maaske tillade sig dette.

Jeg skal nu rekapitulere Tallene, som de foreligge. Største Delen af dem eller omtrent dem alle har jeg tidligere haft Lejlighed til at nævne enten her i Tinget

eller i Landstinget under de mange Forhandlinger, som vi have haft om disse Sager, men jeg skal rekapitulere dem i den Skikkelse, som jeg mener maa være den endelige. Finansloven blev vedtagen med en Indtægt af 102,467,000 Kr. og en Udgift paa 115,828,000 Kr. Vi staa ogsaa i den Henseende forskelligt fra Efteraaret. Medens jeg den Gang maatte regne med Sandsynligheder angaaende de Tal, som Finanslovsforslaget kunde antages at ville blive vedtaget med, vide vi nu, med hvilke Tal den er vedtagen, nemlig med en Indtægt af 102,764,000 Kr. og en Udgift af 115,828,000 Kr. Til denne Indtægt kunne vi lægge et meget betydeligt Beløb paa Toldindtægterne. Særlig i de sidste Par Maaneder ere Toldindtægterne gaaede stærkt ind, og naar vi tillade os at regne Toldindtægterne ned til det sidste Øjeblik, kan jeg, om end det sidste ikke er konstateret for mig, efter hvad jeg kan skønne, have Lov til at sætte de forøgede Toldindtægter, hvori jeg medtager Stigningen paa Øl og Spiritus, til omtrent 2 Mill. Kr. Dertil kommer den forøgede Indtægt af Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet samt Statshavnene, som jeg tør sætte til 1³/₄ Mill. Kr., endvidere Forøgelsen af Arveafgiften til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og endelig en Forøgelse af Indtægten af Ejendomsskylden og Formueskatterne til 550,000 Kr., hvorved vi i det hele komme op til et Indtægtstillæg paa omtrent 4,800,000 Kr. Og naar vi saa dertil lægge Indtægten af de forelagte og til Dels vedtagne Love vedrørende Sparekasser, Statstidende og Posttaksterne, komme vi, idet Forøgelsen her omtrent vil udgøre 300,000 Kr., til 5,100,000 Kr. Til Udgiften maa jeg selvfølgelig, som tidligere, lægge visse Beløb, men her kan jeg atter erstatte tidligere, kun supponerede Tal med virkelige Tal. Jeg anslog tidligere den Udgift, jeg maatte beregne til Forrentning af det nye faste Statslaan, til omtrent 3 Mill. Kr., det virkelige Tal er 2,900,000 Kr., det nærmer sig altsaa meget stærkt dertil. Til Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven har jeg maattet anslaa 1,750,000 som Normaltal, det vil i Aar blive mere, men som Normaltal mener jeg, at vi ikke behøve at regne noget større Tal. Jeg anslog saa for nye Lovforslag Udgiften til omtrent 2 Mill. Kr. Jeg indrømmede sely, at det var et noget højt Tal som Normaltal betragtet, men til Gengæld havde jeg heller ikke anslaaet noget for Udgiftsstigning, skønt jeg — det skal jeg ikke rekapitulere her, da jeg gentagne Gange har omtalt det — paa nogle enkelte Poster overfor det høje